

Ha arribat l' hora
de la RESTAURACIO...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...de Poblet

Any V - Núm. 208

Barcelona, 19 de juny de 1935

Preu: 20 cèntims

Hi ha pàtria i pàtria

Amb els títols *Lo que es preciso castigar. El vergonzoso trapicheo separatista, vestido de patriota, La Nación*, el diari del senyor Calvo Sotelo, publicava dissabte un dels seus bons articles, que començava així:

Suspendidos por acuerdo del Consejo todos los actos públicos a raíz del de Mestalla...

Ah De manera que fins el senyor Calvo Sotelo se n'ha adonat? Però el que li fa mal a *La Nación*, no és això, sinó que s'hagi pogut anunciar un *Dia de la Patria*, a Pamplona, perquè segons el diari dictatorial, a Pamplona no es pot celebrar cap dia de la pàtria que no sigui separatista.

Com poden suposar els nostres lectors, la cosa no para pas ací, sinó que s'enfila que és un gust explicant els suplicis que faria sofrir als odiats separatistes, diu:

Así, pues, consentir a estas alturas un Día de la Patria en Pamplona, cuya Patria no es España aleshores, de qué es queixen?— sino aquella otra patria forjada a base de ficciones, una Euzkadi que reniega de su propia madre... Si, com diuen els manuals d'història, el poble euzkar és el més antic d'Europa, ens trobem amb un fill que ha nascut primer que la seva mare. Però encara hi va més fort i, abans d'acabar, diu:

La idea de que nuestro hermano Cain asesine aleosamente a nuestra madre España, nos llena de frío.

Tranquilitzin-se els senyors de *La Nación* i no es refredin. L'hermano Cain no va matar més que l'hermano Abel. Ho trobaran a la Bíblia.

Història d'Espanya

Si el plomo* su cuerpo roza Silbando en negra tormenta, No por eso se amedrenta Agustina Zaragoza.

Arrebata el botafuego* Que aprieta mano crispada, Y, de sí misma olvidada, Corre veloz a hacer fuego.

Rasga los aires, tonante, La mortífera metralla, Que el grito de triunfo acalla Del enemigo arrogante.

Y cual lozanas espigas Que al suelo el segador echa, Caen al pie de la brecha* Las columnas enemigas.

Al fragor de la explosión Nueva gente acude luego, Vuelve a reanudarse el fuego Y se rehace Aragón.

Y en la confusión aquella, Respirando ardiente saña, Se oye gritar ¡viva España! A los que mueren por ella.

Gregorio MOVER, Pbro.

La pau al Chaco

La Paz, 15. — La guerra del Chaco ha finalizado y, por tanto, acaba de comenzar la post-guerra del Chaco. Bolivia ha obtenido un gran triunfo, porque tiene La Paz en Bolivia, y la paz en el Chaco. De este modo podremos hacer las paces.—Havas.

Asunción, 15. — Acabóse la guerra del Chaco con triunfo completo de nuestras gloriosas armas, puesto que hemos entrado en la paz y para conservarla en nuestro poder estamos dispuestos a reanudar todas las hostilidades.—Unitez Prú.

La Paz, 17. — Acabada la guerra del Chaco, el ocio militar medita una revolució para mantener el espíritu bélico del país mientras no se reanuden las hostilidades. — Havitas.

Asunción, 17. — El elemento armado considerase perjudicado por la extemporánea conclusión de una paz a todas luces prematura. Es sentimiento general que las necesidades patrióticas impondrán pronto otra guerra en uno u otro Chaco para dar ocupación a los parados. Si no, amenaza honda crisis a la economía del país, ya bastante perjudicada por la pasada guerra. — Unitez Prú.

UNA DENUNCIÀ

Divendres a la nit, va presentar-se al Jutjat de guàrdia un individu de mitjana edat, que digué anomenar-se Lope de Vega, el qual feu constar que, malgrat que alguns despendris s'havien servit del seu nom, ell no tenia res a veure amb un acte públic contra el pudor i la moral que, sota la fallaçiosa excusa de l'homenatge, s'estava celebrant d'una manera mig clandestina al Teatre Tivoli.

Sembla que es troba complicada en aquest afer una dona rossa, coneguda en certs medis pel nom d'Aurea de Sarrà.

Signora si hi hauran deteccions.

El procés de Casas Viejas

Cádiz. — S'ha tornat a revisar, com de costum, la vista de la causa dels fets de Casas Viejas.

El fiscal ha demanat 547 anys de presó pel capità Rojas. Gràcies a aquesta mesura de prudència, que obliga al capità a complir la condemna, s'espera que aquest estarà en condicions d'assistir a totes les revisions del procés que s'aniran celebrant normalment mentre el senyor Azaña no sigui president del Consell de ministres.

L'homenatge d'Aurea de Sarrà a Lope de Vega

La qüestió de l'Abissínia, resolta

Londres, 17.—Quan menys ningú s'ho esperava, el conflicte plantejat entre Itàlia i Abissínia, s'ha resolt a satisfacció de tothom. De tothom, llevat d'Abissínia, naturalment, i també una mica d'Itàlia.

Ja veieu si la solució és senzilla: el Foreign Office ha trobat que el millor que es podia fer era repartir entre Anglaterra, Itàlia i França les terres d'Etiòpia. Era senzill, però calia pensar-hi. Així aquestes tres grans nacions les quals, com tothom recordarà, feren la Guerra per la Llibertat, la Democràcia i el dret dels pobles a disposar d'ells mateixos, no han tingut de fer més que variar una mica llur programa. Allà on deia: *pel dret dels pobles a disposar d'ells mateixos*, ara dirà: *pel dret dels pobles a deixar-se disposar d'ells mateixos*.

I si als abissinis se'ls acudís fer ara una guerra de la independència, que s'ho tinguin per dit: llur actitud serà considerada a Europa com una taca a la civilització.

Una altra maniobra de les esquerres

Gràcies al patriotisme vigilant de "La Nación", "A B C", "El Siglo Futuro", "La Epoca" i "El Debate", esforçats defensors de la República, naturalment, ha pogut ésser posada al descobert la tèrbola maniobra, que estaven a punt de veure coronada per l'èxit, les esquerres anarquitzants, maçòniques i separatistes.

Es tractava, com el lector ja haurà endevinat, de l'aparició dels Pressupostos. Heus ací que aquests professionals del desordre estaven disposats a deixar aprovar, sense obstrucció els pressupostos del senyor Chapaprieta! Una actitud tan ambigua i tan en desacord amb la gloriosa tradició de les oposicions en el Parlament espanyol no podia deixar de desvetllar les sospites dels veritables defensors del règim. Així és que "La Nación", "A B C" i "El Siglo Futuro", han donat la veu d'alarma, i gràcies a aquest avís patriòtic ha estat possible des-nascent una vegada més els representants de l'anti-Espanya.

Els Pressupostos trigaran a aprovar-se tant com la prudència aconselli. El Govern actual haurà salvat una vegada més la pàtria.

Aquest núm. d'El Be Negre ha passat per la censura

Què és el Pressupost?

Ara que es parla tant de pressupostos, és bo de saber què és el Pressupost. Què és, doncs, el Pressupost? Segons un tècnic, el senyor Emili Colom i Segarra, en el seu Assaig tècnic-jurídic, *Els Pressupostos públics*, publicat en el número de gener-febrer-març d'aquest any de la *Revista Jurídica de Catalunya*, pàg. 53:

El mot Pressupost és derivat etimològicament del terme francès antic bougette, que vol dir butxaca de cuir.

Pressupost, derivat etimològicament de bougette? Evidentment. Només cal canviar la b per una p, la o per una r, la u per una e, la g per dues s, la e per una u, una de les dues t per una p i l'altra guardar-la, la e per una o, i afegir-hi una s i la t que ens havem reservat.

Però segueix el senyor Colom: *Fins a principis del segle passat a França no s'usà el mot pressupost (i ara tampoc, perquè el mot és budjet), i així, el diccionari de l'Acadèmia francesa, diu: "Pressupost. — Frase presa de l'anglès, usada en l'administració pública per a significar l'estat anual de les despeses que sembla han de fer-se i dels ingressos assignats a aquestes despeses."*

En què quedem? Ve del francès antic o bé de l'anglès? Ja tenia raó, ja, quan diu:

Joan Baptista Say, estudiant l'origen del vocable, el reconeix també com a "frase bàrbara".

Si arriba a llegir l'article del senyor Colom, tremolen de pensar el que n'hauria dit.

L'autèntic projecte de Reforma Constitucional

(Es una exclusiva "Be Negre")

Madrid, 16. — Vist el text autèntic publicat pels diaris del projecte definitiu de la Reforma Constitucional, ens plau avui trametre a El Be Negre el document autèntic, garantit per un any i autoritzat per tres notaris, que diu així:

"El alto grado de juridicidad que revela la posibilidad de ir a la reforma de la Constitución por un... constitucional a secas, es como, o tanto como cuanto marcar una ley de leyes en tanto como Cecil B. de Mille no podamos marcar el título de una de sus películas harito conocido para citado.

El momento de la reforma, como todos los síntomas lo indican, es éste y no otro: es esta hora y no la otra, ni ésta y la otra, señores diputados, de llevarla a cabo. Las Constituciones suelen agrandarse en casos de exaltación, que son pasajeros, y encogerse en tiempo de lluvias, y no es prudente esperar para la reforma otro momento de exaltación, sino aprovechar la benéfica lluvia que riega los ricos campos del patrio suelo y enriquece el caudal del Himno de Riego. En la Constitución española, el fervor especulativo se ha abrogado una primicia que no le más peligrosa que la que se produce entre el espíritu de la nación correspondiente. No hay discordancia y la forma jurídico-técnico-adminis-

Labona gent

En els medis ben pensants, on es reuneixen les persones honrades i honestes, ha estat celebrat com calia el vibrant article del senyor Manuel Brunet i Vinyals, en el qual aquest vigatà il·lustre els deia ben clar als d'Acció Catalana, allò que està en la consciència de tothom, o sigui que es van aliar amb l'Esquerra a toc de ranxo.

Ningú com els actuals coaligats del partit radical per apreciar amb plena autoritat aquests matisos de la política. Altrament, la delicada al·lusió al règim penitenciari que destacades figures d'Acció Catalana han compartit i comparteixen amb els demagogs de l'Esquerra, dona a aquest ranxo del qual parla el senyor Brunet i Vinyals, tot el sabor que sols una pluma catòlica i cristiana com la seva podia encomanar-li.

Endavant, endavant, senyor Brunet! Déu t'ho premiarà...

EL DIA DE LERROUX A CATALUNYA

—Tot un dia li dedicaran?
—Sí; però pensa que hi ha més dies que llonganisses.

trativa destinada a protegerla i revelar-la. Solamente la experiencia puede dar la deseada armonía entre uno y otra y nuestra propuesta está construída sobre nuestra experiencia de tres años de régimen constitucional y siete del nuestro. Pero, además, la necesidad de la reforma está señalada también por la experiencia de otros países que no es necesario nombrar. En ellos, como todo el mundo sabe, las Constituciones de la post-guerra han ido seguidas de reformas, como su total supresión, consideradas ineludibles.

EXPOSICION DE MOTIVOS

En la Constitución hay tres tipos de artículos: los que se pueden volver del revés, los que molestan y los que sobran.

Més Història d'Espanya...

LECTURA 18
ABOLICION DE LA
CONSTITUCION DE CADIZ

La Constitución de Cádiz contenía los principios revolucionarios y anticatólicos* que habían producido la tremenda Revolución francesa. Precisamente ésas eran las ideas contra las cuales se había levantado España, a la vez que para defender su propia independencia. A la promulgación de la Constitución siguióse tal desorden, que la nación sentía un malestar indecible. A la llegada del rey se le explicó en una exposición, llamada de *los Persas*, el estado de la nación y se le hizo una breve historia de lo pasado. El rey comprendió que debía anular la Constitución y así se hizo; mandando, además, que inmediatamente se publicase la derogación.

Nuestro proyecto BE NEGRE, se ajustará estrictamente a este precepto.

La revisión empieza a partir del artículo 12, que es el que se refiere a la aprobación de los Estatutos. Ni que decir tiene que éste y los siguientes sobre la materia se referirán a la no aprobación de los Estatutos. De este modo, se evitan numerosas confusiones y malas interpretaciones.

El artículo 20 se reforma. Este artículo dice que las leyes de la República serán ejecutadas, en las regiones autónomas, por sus autoridades respectivas.

En el artículo 26, que es el más importante de todos, se propone la adición y reforma, aunque no la Reforma religiosa. Los párrafos que establecen la separación de la Iglesia y el Estado no exigen adición o reforma, pero sí el restó de los aprobados, que se consideran muy ambiguos o poco flexibles como cuando se dice Iglesia Católica, debiendo precisarse que se trata de la Compañía de Jesús, que en lo sucesivo será considerada la religión oficial, aunque no del Estado, cosa mucho más clara.

Se reforma el artículo 43, que trata de la familia y que establece el divorcio vincular. Quedan anulados todos los divorcios, pero los

conjuges*. Con mucha alegría se recibió la noticia en todos los pueblos; celebráronse fiestas, y con gran alborozo se arrancaron y rompieron las placas conmemorativas.

EJERCICIO 18

1. ¿Qué periodos comprende el reinado de Fernando VII?—2. ¿Qué habe usted de los diez últimos años de Fernando VII?—3. ¿Quién fué Doña María Cristina?—4. ¿Conforme a qué doctrinas se redactó la Constitución de Cádiz?—5. ¿Qué efectos produjo la promulgación de la Constitución?—6. ¿Cómo se recibió en toda España la noticia de la abolición de aquélla?

LECCION 19

ISABEL II. — REVOLUCION. — REPUBLICA (1833-1875)

129. ¿Quién era Isabel II? —

cónyuges que se hayan vuelto a casar, seguirán casados dos veces.

Se suprime el artículo 44, que trata de las expropiaciones sin indemnización y se establecen las restituciones y las dotaciones con indemnización para, de este modo, valorizar la propiedad.

Se propone la reforma del 51, que dice:

"La potestad legislativa reside en el pueblo, que la ejerce por medio de las Cortes o Congreso de los Diputados."

Se propone esta reforma del artículo por entender que la experiencia ha demostrado los graves inconvenientes de éste. Son éstos la ineficacia de las leyes que los partidos elaboran en contradicción con los adversarios que les precedieron; tendencia a la plenitud del Poder, ya que el Gobierno está sometido a la Cámara, y abusos de la democracia. Para poner remedio a todo esto, se restablece la Asamblea Consultiva, cuyo funcionamiento ha dado ya los mejores resultados.

Se entiende necesaria la reforma del artículo 58, que dice: "Las Cortes se reunirán sin necesidad de convocatoria el primer día hábil de los meses de febrero y octubre de cada año." Se considera intolerable que una Asamblea Consultiva se reúna si no es previamente consultada.

Se propone también la reforma del artículo 60, que dice: "El Gobierno y el Congreso de los Diputados tienen la iniciativa de las leyes." Se propone la reforma por la razón que ha de ser siempre el Gobierno el que tenga la iniciativa, como se ha visto en las mejores épocas.

También se propone la reforma y simplificación del artículo 68 referente a la elección del Jefe del Estado por las Cortes y compromisarios.

Se reforma asimismo el artículo 65, que dice: "El Presidente de la

Groceras, sin policía ni crianza fueron antiguamente las costumbres de los españoles. Sin ingenios más de fieras que de hombres. En guardar secreto se señalaron extraordinariamente: no eran parte los tormentos por rigurosos que fuesen, para hacérselo quebrantar. Sus ánimos inquietos y bulliciosos; la

EL GESTOR DEL PARTIT FEDERAL

—El senyor Pau Bastida? —Parla amb ell. —Sóc el fotògraf de l'Orbe Gràfico, que vinc a demanar-li que es deixi fotografiar. —Ho sento, però haurà de tornar d'ací uns quants dies, perquè no em vull retratar sinó amb la vengera i el bastó que em regalà el partit. —El d'Esquerra Republicana? —No m'heu parlat d'aquests desagrats! Tres anys de pagar el lloguer del pis d'un Casal, i res, ni un càrrec, ni un homenatge... —Doncs, de quin partit és, ara? —Del partit federal, perquè jo sóc un federal de tota la vida! —Jo creia que abans vostè era regionalista. —Regionalista? Mai de la vida. Jo solament era un admirador del doctor Robert, i tan fervent, que en venir al món el meu hereu el vaig batejar amb els noms de Llibertat, Democràcia i Doctor Robert! —Admirable! Però, ja em perdonarà la indiscreció: no espera pas un fill, ara? —Home, em penso que no. —Es llàstima, perquè hauria pogut tenir un altre noi i posar-li Llibertat, Democràcia i Pich i Pon!

CURS DE LITERATURA

Des de fa uns quants dies, no sabem si amb motiu del tricentenari de Lope de Vega, la policia acostuma a facilitar a la premsa unes llargues notes oficioses, les quals revelen al seu autor com un veritable geni literari. La que va facilitar dissabte, possem per cas, comença així: Son tantos y tan graves los trastornos que la delincuencia social causa a los Estados modernos, que la policia española trabaja con inusitado empeño para aminorar (ya que evitarlo por completo resulta poco menos que imposible), esta clase de delitos que afectan tanto a la opinion pública y que son causa principal de intranquilidad en un Estado moderno... etc., etc. Possiblement, de no contenir la nota el següent paràgraf, l'autor d'aquesta florida literatura hauria continuat ignorant, amb evident perjudici de les lletres hispanes: Desde que se ha hecho cargo de la jefatura de la Brigada Social, don Francisco Román Fernández, se ha notado una actividad en la misma difícilmente superada ni igualada en época alguna. Fruto de esta labor... etc., etc.

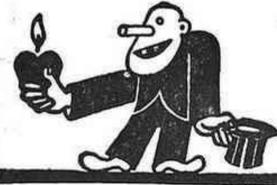
MERCAT D'OCCASIONS
Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCCASIO
Corts, 414 - Tel. 30422

FAZANY
D'EL BE NEGRE
de 21 de juny de 1932

ACCIDENT DESGRACIAT

Madrid, 19. — Ahir fou portada al dispensari de la Cibeles, pel guàrdia número 345, una senyora de certa edat en estat comatós que, pels documents que duia al moneder, sembla que era la senyora donya Conllevància d'Ortega Gasset. Preguntada pel jutge de guàrdia, no va poder respondre amb altres paraules que els estoradors de l'agonia... El guàrdia 345, que no era jutge, manifestà que havia estat atropellada a la sortida del Congrés per uns diputats de diverses tendències, posseïts, però, del mateix entusiasme. La interfecta sofria ferides de tal consideració, especialment a la llengua, que no seria res d'estrany que morís abans del que els metges mateixos voldrien.

amb el cor a la mà

Més Història d'Espanya...

Isabel II era filla de Fernando VII i de Maria Cristina de Borbón. Bajo la regencia de ésta, Isabel fué designada por su padre heredera de la corona (1833).
130. ¿Admitieron la sucesión todos los españoles?—La sucesión de Isabel II fué admitida por los liberales o partidarios de la Constitución de Cádiz y no lo fué por los demás, llamados carlistas, que proclamaron rey a don Carlos, hermano de Fernando VII.
131. ¿Qué ocurrió durante la regencia de doña María Cristina?—La guerra civil llamada de los siete años (1833-1840), durante la cual el infante Don Carlos defendía sus derechos según las leyes de sucesión en el trono de España. En

Història d'Espanya

ella se distinguieron Zumalacárregui en el Norte, y Cabrera en el Levante. Fueron continuos los disturbios causados por los partidos políticos liberales, moderados y exaltados. Obligada a abdicar María Cristina, se proclamó mayor de edad a Isabel, que sólo contaba trece años (1843).
132. ¿Qué me dice usted del reinado de Isabel II?—Durante los veinticinco años que duró el reinado de Isabel II hubo constantes conspiraciones, pronunciamientos, asonadas, motines y asesinatos políticos. La gloriosa guerra de África, en que se immortalizaron nuestros soldados, terminó con el ventajoso tratado de Wad-Ras.
133. ¿Cómo terminó el reinado de Isabel II?—El reinado de Isabel II terminó con la Revolución de Septiembre, que obligó a Isabel a refugiarse en Francia (1868). Siguió un periodo de Gobierno Revolucionario, dos años de Monarquía con Amadeo de Saboya por rey, uno de República, y otro de Gobierno Provisional, que nombró rey a Alfonso XII, hijo de Isabel II (1875).

primeras líneas de la vanguardia* y conducida hasta las trincheras* marroquies*, cubre con abundante sangre el campo, los fosos y las trincheras, y pocos días después, en las angustias y memorable batalla de Wad-Ras, aquellos héroes pagan nuevo y costoso tributo a la victoria. Cuéntase que habiéndose dolido el general Prim de las muchas bajas que el batallón tuvo aquel día, al desfilarse ante el caudillo catalán después del combate, gritaronle los voluntarios: —Encara en quedem per a una altra vegada. (Aun quedamos para otra vez.)
—¿ per a una altra? (¿ Y para otra?)—Preguntó el general.
—Per a una altra, no. (Para otra, no.)
Respuesta breve y elocuente que trae a la memoria las más sublimes frases dictadas por la fiera española. F. Barado*.

LECCION 20 ALFONSO XII (1875-1885) Y ALFONSO XIII

134. ¿Cuáles son los primeros sucesos del reinado de Alfonso XII?—Al principio del reinado de Alfonso XII, terminaron la segunda guerra carlista y la gran guerra de Cuba*, que duraba desde 1868.

135. ¿Qué más sabe usted del reinado de Alfonso XII?—Durante su reinado ocurrieron grandes inundaciones* y terribles terremotos* en Andalucía. El Rey acudió presuroso a remediar los daños causados. Murió a la edad de veintiocho años.

136. ¿Quién sucedió a Alfonso XII?—A Alfonso XII sucedió su hijo Alfonso XIII, bajo la gerencia de su madre doña María Cristina de Hapsburgo, Archiduquesa de Austria, cuya prudencia en el Gobierno ha merecido unánimes elogios. Dos partidos se dividieron el poder: el conservador, presidido por Cánovas del Castillo, y el demócrata por Sagasta.

137. ¿Cuáles fueron los sucesos más notables de este reinado?—En el reinado de Alfonso XIII ocurrió el conflicto de Melilla (1893-1899), la pérdida de Cuba y Filipinas (1898), la guerra del Rif, donde nuestros valientes soldados los días de Lepanto y de las Navas, la neutralidad guardada durante la guerra europea (1914-1918), y la pacificación de Marruecos.

138. Cite usted otros sucesos memorables del mismo reinado.—Otros sucesos memorables del reinado de Alfonso XIII son: el matrimonio del Rey con doña Victoria Eugenia de Battenberg, princesa inglesa, nieta de la reina Victoria

LECTURA 19 UN EPISODIO DE LA GUERRA DE AFRICA

¿Qué decir del batallón de intrépidos voluntarios catalanes? Componíanlo quinientos hombres robustos. Vestían todos el clásico traje del país: calzón y chaqueta de pana azul, chaleco listado, barretina (gorro catalán), botas amarillas, canana* por cinto y manta a la bandolera. Los mandaba Sagraies, un comandante joven todavía y cuya fama* debía abrirse en el llano de Tetuán. Llegados el 3 de febrero de 1860 al campamento español, el general Prim, su heroico compatriota, los saludó con estas frases dichas en el nativo idioma: "Para formar parte de este ejército no basta ser valiente, es preciso ser sufrido: debéis aceptar con resignación toda suerte de fatigas y peligros, y hasta las más crueles enfermedades. Siempre valientes y subordinados; si vuestros jefes os mandan trabajar, a trabajar; si os ordenan atravesar estanques y pantanos, atravesadlos, y si es preciso ir a Tetuán por el río, ¡al agua y hasta Tetuán nadando!" Y los no hay más remedio que dormir al desdise con aquellas no menos expresivas: "Lo que es por esta noche no hay más remedio que dormir al raso, porque vuestras tiendas aun las tienen los moros. Mañana, cuando las hayáis tomado, podréis acampar con más comodidad." A la mañana siguiente tiene lugar la batalla de Tetuán, y aquella escogida falange*, puesta en las

A ALEMANYA —El periodista.—¿Qué? Diga que hi ha hagut una explosió? El nazi. — Oh, no en feu cas; sempre s'exagera.

LES COSES DEL "BUTLLETI"

Durant el temps que el senyor Portela va ocupar la presidència interina de la Generalitat, es van nomenar diversos magistrats amb destí a Catalunya. D'acord amb l'Estatut, aquests nomenaments va fer-los sempre la persona que ostentava la representació de la Generalitat.

Divendres, però, el Butlletí Oficial de la Generalitat, parlant de nomenaments de magistrats, ja deia: Presidència; Decret donant publicitat a l'Ordre del Ministeri de Justícia de 4 de juny del 1935, nomenant magistrat suplent de l'Audiència de Barcelona, senyor... etcètera.

Això que una publicació oficial doni publicitat a aquest afer, trobem que constituïu un greu manament a les persones que avui ocupen els càrrecs de la gestora de la Generalitat.

FRANCESILLES.

En Cosas de Peyo (exclusiva de La Noche), del dia 13, llegim que una modista parisense va dir a Peius Gener:

C'est tres dangereux de traverser seul le place.

I en l'Instant del mateix dia, el senyor Capdevila, descrivint un llibre de Santiago Rossinyol que una vegada va deixar-li un amic, diu que:

...el paper "cuché" tenia un color mate, que s'agermanava amb la classe de literatura que servia.

Amb la qual cosa queda demostrat que el que també s'agermana perfectament és la manera d'escriure el francès dels redactors de La Noche i l'Instant.

I UN BE!

L'homenatge de Catalunya a Don Alejandro Lerroux Garcia ha estat suspès.

Ha quedat per al setembre.

El Barça jugarà el torneig pre-provisional de promoció de primera categoria A, del grup C.

Si és eliminat, jugarà uns partits de consolació amb la penya Ben Fets i els equips del Santiveri, Sacretinal i un be negre.

Que no és el mateix que l'equip d'El Be Negre. Perquè aquest ja és segur que li clavarà pallissa.

A la senyora Constitució de República li estan buscant les pessigolles.

A la senyora Aurea de Sarrià de López de Vega li ha estat concedida la Banda Municipal.

El senyor Lamote encara Griñola.

Als assistents al festival del Tívoli els ha estat concedida la Creu de Sofriments per la Pàtria.

Primo Carnera era una mena de "Lobo Feroz".

Max Baer, que va guanyar-lo, sembla que era una pepa.

Braddock, que és una pepa, ha guanyat a Max Baer. Moraleja: Uzcudum ja pot plegar.

La volta a Espanya amb divuit hores i mitja només es pot fer portant mitjons Molfort's.

Hi ha un paper que sempre fa un bon paper: és el paper de barba.

Imprudència temerària

De La Noche del dia 12:

El señor Abad Conde ha interrumpido, en la Cámara, el señor Calvo Sotelo, aquel ministro de la Dictadura que tuvo tanto prestigio porque sabía dividir con tres decimales y que ahora quiere ganar lo perdido a fuerza de meterse con los republicanos de todos los matices.

El menys que podem dir d'aquesta nota és que la trobem francament imprudent, sobretot en un diari predestinat, com La Noche, a eixamplar les bases de la República, pel cantó que sigui, mentre les circumstàncies ho aconsellin. I les circumstàncies aconsellen cada cosa!

Per a vestir amb elegància i per pocs diners
Casa Bastida
PASSEIG DE GRACIA, 18
Gran Basar de Sastreteria i Camiseria sistema Nord-Americà
Els nostres articles i els nostres preus sempre han respost a la mateixa idealitat: facilitar LA MAXIMA ELEGANCIA AL MES BON PREU, en vestits, camises, pijames, barrets, corbates i gèneres de punt.
Vestits a 15, 25, 40, 50 i 60 pessetes.
Pantalones a 4'95, 7, 8, 10 i 15 pessetes.
Camises zèfir a 4'95 i 7'95 pessetes.
Camises de seda a 12 i 15 pessetes.
Pijames a 5'95, 7'95, 12 i 15 pessetes.
Si l'elegància ha estat en altres temps un privilegi, la CASA BASTIDA ha creat una fórmula que la fa accessible a tothom. SECCIO DE VESTITS a mida, desde 50 pessetes, diferents formes, teles de gran fantasia estil anglès.
Tenim una secció ultra ràpida en la qual podem confeccionar tota mena d'encàrrecs en quatre hores, com també una secció de gran luxe, on es confecciona tota mena de vestits amb bons folres i acurada confecció, amb un 50 per 100 menys que els nostres competidors

LA BORSA LA VIDA

COTIZACIONES

Table with 2 columns: Item and Price. Lope de Vega (emissió centinari) 300, Ferrocarrils Aurea de Sarrià 0.10, Volta a Espanya (avió) 18.30, Constitucionals 2.20, Xina 1935 2.10, Abissínia 1936 2.05

En complir-se el tercer centenari de la fundació de la raó poètica Lope de Vega, s'ha pogut constatar que els valors d'aquesta firma regueixen cotitzant-se amb la mateixa empena de sempre. Els Ferrocarrils d'Aurea de Sarrià, en canvi, malgrat haver aconseguit un subsidi per alleujar l'atur forçós del seu personal, no han aconseguit revifar-se. Els perjudicats molt el fet d'ésser uns ferrocarrils de via estreta. Es veu que no és auri tot el que lluu. Xina 1935, a cap diner. Els Abissinis, vencent fi de mes, ni regalats, i per l'any que ve ja es cotitzen més baixos que els Xina actuals. Tot sigui per la llibertat dels pobles. I per la glòria de la S. D. N.

PUSSIL-LANIMITAT —Que hi ha el dentista? —Sí, senyor; entri. —No, no... Ja tornaré quan no hi sigui.

Més Història d'Espanya...

de Inglaterra (1906); la consagración de España al Sagrado Corazón de Jesús, en el cerro de los Angeles; el golpe de estado de septiembre de 1923 por el general Primo de Rivera, marqués de Estella; el viaje de las reyes de España a Roma (noviembre de 1923) y su visita al Soberano Pontífice Pío XI; y las Exposiciones Internacionales de Barcelona e Iberoamericana de Sevilla (1929-1930).

139. ¿Qué hechos notables acontecieron en 1931? — La proclamación de la República y la elección de don Niceto Alcalá Zamora como presidente por las Cortes Constituyentes.

L'advocat.—Que vols que digui en la defensa? El pres.—Digues que has estat tu.

MAQUINISME MUNICIPAL

L'alcalde de Girona, que és de la Lliga, va tenir la pensada que el Municipi adquirís pel seu compte una complicada maquinària de capacitat suficient per a pasteuritzar la llet destinada al consum de tota la ciutat.

Una vegada feta la instal·lació, l'alcalde va signar un contracte amb una cooperativa de lleters concedint-li l'ús exclusiu de la maquinària. Com que havia estat prohibida la venda de llet que no hagués passat per la pasteuritzadora, els socis de la cooperativa anaven a esdevenir els Reis de la llet a Girona.

Dissortadament, però, el dia d'enegar les màquines els tècnics municipals que les manejava van esguerrar l'operació i tota la llet va haver d'ésser llançada al riu. Ningú no va poder beure llet aquell dia a Girona...

Els gironins han agafat tanta por a les màquines, que avui a Girona tothom beu llet de pot. Ells d'immortals ja en són tres vegades!... deuen pensar. I qui sap si a la quarta...

RINOVARSE O MORIR

Sota el títol d'Una bona notícia, el "comentari" de Manuel Brunet a La Veu de diumenge, començava així:

Tinc un cert dret a ésser jo el qui escampi avui per Catalunya una bona notícia. Dintre pocs dies, La Veu de Catalunya començarà a publicar en la seva secció literària, que dirigeix l'eminent crític senyor Manuel de Montoliu, la traducció de la Divina Comèdia, del Dant, feta per Josep Maria de Sagarra.

Amb aquest motiu, La Veu es proposa començar uns altres trenta anys de catalanisme, que duraran mentre duri la publicació de l'immortal poema del Dant que, gràcies als serveis prestats al partit, portarà des d'ara el nom de Dante Lliguierí.

Més Història d'Espanya...

140. ¿En qué elementos sociales debe España fundar su grandeza?—Amor y práctica de la Religión, conforme a las enseñanzas de la glesia católica; cultivo de las ciencias y de las artes; vida intelectual de los pueblos; fomento de la agricultura, industria y comercio, manantiales fecundos de riqueza; respeto a la autoridad y unión entre sus hijos y con las generaciones pasadas, tales son los elementos que siempre han hecho a los pueblos grandes y felices.

VESTITS PER A BANY - BARNUSSOS
Models exclusius - Classes superiors - Preus baratíssims
F. VEHILS VIDAL
32, Avinguda Portal de l'Angel, 34 - 7, Plaça Universitat, 7

El Be a les festes

LES ESTRENES

Aquest setmana hem vist l'èxit d'un film d'aquells que diuen que no són de públic davant d'un públic de públic i això gràcies a què el Maryland no s'ha cregut aquestes falòrnies i ha presentat Berkeley Square, que ningú no havia volgut, fora de Mirador, i encara, com el seu nom indica, en sessió Mirador i única.

Berkeley Square és un gran film, amb un assumpte meravellós i perfectament intel·ligible per a tot hom. Un home que, enamorat del passat, s'hi endinsa i viu cent-cinquanta anys enrera, en la persona d'un seu avantpassat, no fa gaire cosa de més incomprensible que la senyora que va a l'Institut de Beauté i en surt deu anys abans del que hi va entrar, o sigui, amb deu anys de menys a la cara.

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5.

Represes seleccionades Paso a la juventud

M. Eggert - J. Kiepara

Anny Anny

Anny Ondra - R. Lefèvre

Espías en acción

Brigitte Helm

Tarda, a les 4; tres films

Nit, a les 10; dos films

Butaca 1 Pta.

Anfiteatre 1'65 Ptes.

Nota. — L'aire d'aquesta sala constantment renovat, és prèviament filtrat, purificat i refrigerat.

D'aquest magnífic film ja ens n'ocuparem quan la seva presentació. Avui només direm que és un veritable poema, que divertix, emociona, fa pensar i fa somniar, i fins pot fer guanyar diners a una empresa que sapiga anunciar-lo degudament.

Cautivo del deseo és un film que varen estrenar dilluns de la setmana passada al Capitol. És un bon film, però el públic del Capitol és un públic dolent i no el varen entendre. El resultat fou que l'empresari, que s'estima més el públic, va treure el film el divendres.

COLISEUM
Larry Buster CRABBE
y W.C. FIELDS
en
DONDE MENOS SE PIENSA
ADEMAS
Jack OAKIE
AL COMPAS DEL CORAZON

SENSE REESTRENA FINS A L'OCTUBRE

Cautivo del deseo és la història d'un xicot coix que està enderriat amb una noia que no el vol més que quan el necessita, i no pot viure tranquil i lliure fins que la xicoteta es mor a l'hospital. Com que al públic del Capitol li agraden els galans irresistibles, aquest — que, cosa curiosa, era Leslie Howard, el mateix de Berkeley Square — és simplement humà. Però que hi farem, si hi ha públics que són simplement ascs.

PUBLI GINEMA
Passeig de Gràcia, 57
Telèfon número 7988
Sessió continua 3 tardes a 1 matinada
Sentent 1 pesseta

Reportatges d'actualitat Mundial
Segons visió
UFA Exclusiu-ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els dilluns canvis de programa

Per substituir Cautivo del deseo, divendres estrenarem al Capitol Gloria y hambre, que es deia si la censura cinematogràfica havia posat dificultats per deixar-lo passar

perquè hi ha un comunista o anarquista que crida fins que ha fet diners, i un pobre noi que fa la guerra el fereixen, el fan presoner, un altre li pren les medalles i els graus, i no diu res; li maten la dona i el liquen a la presó, i no diu res; quan surt, un seu company li dona 50.000 dòllars, i no diu res, és a dir, diu que no els vol, i els dona als pobres. Això és, potser, l'única subversió del film i que ni la censura eclesiàstica podria aprovar. Si la censura cinematogràfica no l'hagués autoritzat, no s'hauria perdut altra cosa que un melodrama.

Acompanyant primer Cautivo del deseo i després Gloria y hambre, han projectat al Capitol Gente de arriba, que ens ensenya els bons sentiments d'una noia de abajo. Un altre melodrama. En aquest no hi manca ni el procés ni la noia que es fa matar per amor ni el final feliç.

Junt amb Berkeley Square es projecta al Maryland un nim angès, De tren a tren, dos bodas, molt divertit, molt ben fet i molt ben interpretat. Llàstima que la còpia hagués servit, abans de projectar-la, per fregar enrajolat de la casa distribuïdora.

Al Coliseum hi venem veure la setmana passada Si yo fuese el amo, que és un film francès còmic-social en el qual se'ns demostra que si el amo fessin el que fa el que desitjava ésser l'amo en el film, quan ho és, tot aniria molt millor del que va. L'amo és Max Dearly, el qui desitja ésser-ho i que Max Dearly l'hi deixi fer, és Ferrand Gravey, dos bons actors còmics. Si el film fos americà, seria mogut i divertit. Com que és francès, no més és divertit. Que ja és alguna cosa.

Saló Catalunya

NEBLINA

per MARY BRIAN i DONALD COOK

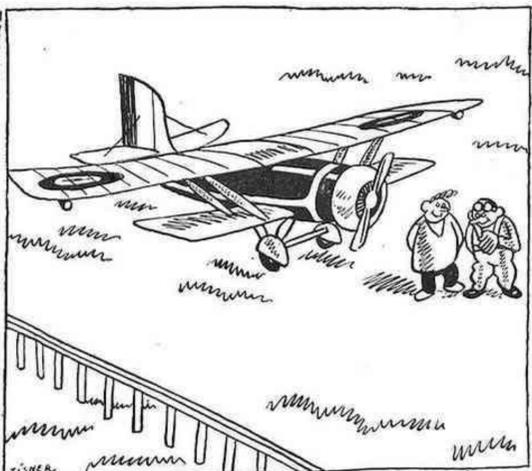
amb

LA CITA A CIEGAS

Un doble programa CIFESA

A Fantàsia han presentat una obra que ha fet plorar abundantment totes les actrius que l'han representat i el públic que l'ha vist. Fedora, de Victorien Sardou. Ara, encara hi plora la protagonista, però el públic ja no. La culpa no és pas d'ell. Ni dels actors. Ni del realitzador. Ni de l'autor. És de Pobra i sobretot del temps que té. S'ha fet massa vella.

En canvi, com a complement, feien un Mickey Mouse de Walt

LA VOLTA A LA PENINSULA

—Han batut el rècord?
—Sí: un record de família.

Disney que fa riure molt. No sabem si quan tingui tants anys com Fedora farà riure tant. Per això cal no deixar-se'l perdre ara que està en plena joventut.

Es titula El rapte del gos.

Flor marchita és el títol en espanyol d'un film francès titulat Lilàs blanc, tret d'una obra hongaresa que no sabem com es titula, de Ladislau Fedor. És una obra política i no té res a veure amb cap flor pansida, encara que ho digui el títol. El que era pansit era la fotografia. Com si ja no fos prou complicada per cercar-hi nous embolics. Com que n'hi ha tants, no explicarem l'argument. Només direm que quan es necessita que surti l'Passiss, aquest surt, com és la seva obligació, i que el públic no sospita res perquè es pot dir que no l'havia vist abans. Es projectava al Catalunya.

MOLT BEE!

La història de La casa de las tres muchachas és molt divertida. I, sobretot, variada.

Fa així: Al primer acte, veiem tres noies per casar. Schubert està enamorat d'una d'elles, però les noies tenen altres festejadors.

Al segon acte, Schubert segueix enamorat d'una de les noies, però aquesta, com les altres, continua festejant amb el promès respectivament.

Al tercer acte, les tres noies es casen amb els seus promesos i Schubert queda molt trist.

Ja veieu si és senzill.

La casa de las tres muchachas no és una obra de teatre. És una nota de societat.

Uga nota de societat amb música de Schubert. I quina música, senyors! Mireu si ha d'ésser bona, que resisteix victoriosament la instrumentació de sarsuela amb què l'han castigada.

—Schubert, a mi? — digué preguntant-se el mestre Sorozábal—. Ja veureu si el faré passar dret! I li fa passar, realment. Però la música de Schubert es pot escoltar àdhuc amb pianos de maneta.

Després hi ha la interpretació. Això ja és més fort. El senyor Pere Terol fa un Schubert que sembla el "Manelic" de Terra Baixa. Com declama, el senyor Terol! I com canta! Sols direm que quan canta, el preferim declamant, i quan declama, enyoreu que canti. Però sempre hi ha un pitjor, i aquest és Roberto Rey. Quina monada de xicot! Un gran tenor per al cinema mut, vaja.

Però també hi ha un millor, sortosament. En aquest cas, cal referir-se al senyor Anselm Fernández, un actor de debò, i la senyoreta Saiz, que és l'alegria de la casa.

En La casa de las tres muchachas, Schubert només ha estat servit fidelment per Manuel Fontanals, que ha pintat uns decorats i dibuixat uns figurins del gust més exquisit.

El que havia de tenir l'aire lleuger d'un ballet, ha estat representat amb la feixuguesa i la poca gràcia naturals de la sarsuela espanyola.

Què hi farem!

ACTUALIDADES

NOTICIARI FOX MUNDIAL
Selecció de reportatges
Una visita al Parc de la Ciutadella
6 CATIFES
MAGIQUES FOX
El documental de la fotografia imparable i el ritme perfecte

L'altre film del Catalunya era El alquicil de la frontera, film, com es pot suposar, de l'Oest; és doblat en espanyol. Si no fos doblat faria

riure molt, perquè ve a ésser una paròdia dels films de l'Oest. Però paròdia amb paròdia es neutralitzen.

Canción de primavera també ve a ésser una paròdia, aquesta dels films—operetes—alemanyes. A més, és un film alemany i fet per un director que hi toca, Carl Froelich. Només que potser com tots els alemanys, allarga i insisteix massa en les coses, i això fa que la paròdia, encara que afortunadament no sigui doblada, no resulti tan paròdica com resultaria. Amb tot, hi ha escenes molt gracioses i uns decorats d'òpereta del més típic. Al Fèmina.

Al Fèmina, també, han projectat Una aventura en el sud-expreso, un altre film alemany, policíac, més aviat una paròdia involuntària de film policíac. I ja sap el lector el pes que solen tenir les paròdies involuntàries.

Casino Sant Sebastià

El lloc ideal per passar les verbenes
GRAN SOPAR DE VERBENA
amenitzat pels Crazy Boys i notables atraccions. Ball de verbenes a les terrasses
Reserveu la vostra taula

Però el negoci hauria estat rodó si per dotze mil pessetes haguessin pogut convencer la senyora Aurea de Sarrà que no es mogués de casa.

Discos Radio

La voz de su Alma
Celayo 1

Després de l'estrena de l'alta comèdia del distingit crític teatral del nostre estimat col·lega L'Instant, senyor Ignasi Agustí, Benaventurats els lladres que, com el seu nom indica, no ve a renovar el teatre català, l'Il·lustre autor i l'Il·lustre crític senyor Lluís Soler, es proposen escriure en complicat, ai!, en col·laboració, una altra comèdia titulada Benaventurats els ases, que com el seu nom indica, tampoc no es proposarà de renovar el teatre català, sinó exclusivament de treure algunes pessetes al públic, si el públic se les deixa treure.

Hàbilment interrogats, han declarat els joves autors, que el títol no era cap al·lusió al públic, ja que ni la seva correcció ni els seus interessos no els ho haurien permès, sinó simplement al caràcter autobiogràfic de Pobra.

L'aristòcrata crític del Brusi, Valentí Moragas, autor de La Culpable, en col·laboració amb el mestre Gaig, culpable d'El estudiant de Salamanca, estan treballant en La Gitanilla, de Cervantes. Els culpables esperen acabar amb la immortalitat de l'autor del Qui-xot.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quan, a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

La segona part, tota a càrrec de la senyora Aurea, l'aprofitaren els trenta-set espectadors supervivents de la primera per anar a fumar al vestíbul.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Sota el règim de les 20 ratlles

Noves i elegants idees

El règim de les vint ratlles d'annunci a què per decisió de la "Càmera de Defensa Cinematogràfica Española" han estat sotmesos aquesta temporada els diaris, ha influït, segons males llengües diuen, en què els cinemes s'hagin vist plens de butaques buides. Això, encara que no sigui més que una insídia, és cert, i mentre ha imperat el règim, que segons sembla, acaba a fi de mes, els empresaris de Barcelona s'han vist negres cercant idees originals per cridar l'atenció del públic.

Nosaltres, encara que potser una mica tard, almenys per aquesta temporada, però potser encara a temps per a la que ve, volem aportar als nous sistemes de publicitat el nostre gra de sorra, en forma de l'adjunta fotografia presa a la vila d'aigües de Tona, pàtria del Noi del mateix origen.

La propaganda la fa a Tona l'individu que hom veu a la foto sota el gran rètol anunciador d'El hombre y el monstruo. El "portador de la present", però, no es limita a portar la pissarra, diem muda, sinó que és sonor i va anunciant El hombre... (amb veu natural)... y el monstruo! (amb veu esgarriada) i allisant-se i esborrant-se els cabells, segons sigui home o monstre. En la fotografia, el veiem de monstre.

Com venen els distribuïdors, és una bona adquisició per als seus departaments de propaganda. No desesperem de veure'l la pròxima temporada fent una de Las cuatro hermanitas.

La gran premsa

El crític de cinema de La Vanguardia, en la seva secció "Los últimos estrenos", de dijous passat, es va armar un embolic del qual procurarem donar una idea als nostres lectors. Diu, per començar, que l'interpret d'Aventura en el sud-expreso (que donaven al Fèmina), és Carl Froelich. En primer lloc, Carl Froelich no és actor, sinó director. En segon lloc, "el conocido galán del cinema alemán" no es diu Carl, sinó Gustau. I, finalment, suposant i tot que Gustau fos Carl, li podríem dir que Carl Froelich no és el director d'Aventura en el sud-expreso, sinó el de Canción de primavera, que és l'altre film que junt amb l'anterior projectaven al Fèmina.

Més avall, el crític del senyor Godó escriu que el protagonista de Gente de arriba és Warner William. És clar! Com que el film és de la Warner...

Es el que diu la gent de bé: —No hi ha com la premsa independent, per estar ben informats!

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

Quant a la tercera part, tornà a aparèixer la senyora de Sarrà, ja feia estona que tothom era fora. El senyor Alfons Maseres aprofità l'oportunitat per ovacionar-la entusiàsticament.

El mestre Lamote de Grignon està posant música a la reforma de la Constitució.

On es demostra que el recitric Palau no és tan enemic dels "dobles" com diuen... (De Parxiu "Be Negre")

EL BE...RNAT AMETGE

Tal com comunicàvem en el nostre número anterior, divendres passat, a les vuit del matí, damunt la pista d'una senyorial torre de Pedralbes ve celebrant-se el duel Joan Miró-Rafel Tasis i Marca (ignorem si la marca era de fàbrica). Actuaren de padrins d'en Miró els senyors Prats i Gomis i pel crític Tasis els senyors Cortés i Vidal i Màrius Gifreda.

Un cop fet el sorteig, els dos rivals feren les passes de rigor — sempre donant-se l'esquena — i dispararen a l'unison els seus respectius sifons. Joan Miró que va rebre un cert raig de sifon al flatus va perdre ràpidament els colors (els portava en un diminut estoi de butxaca) i l'hagueren de conduir al dispensari més pròxim, on li fou aplicada la transfusió de la sang (la sang de la portada del famós número de D'ací i d'allà.) Les darreres notícies són que en Miró aviat podrà continuar exposant. Exposit el físic, entenem nos.

El modernitzat Ramon Llull, per mitjà d'una lletra cordialíssima, ens notifica el seu excel·lent estat de salut i el molt que li proven les exigències de modernitat que floten en l'atmosfera del moment.

Sempre ho havíem dit que aquest home no tenia pa a Llull.

Vicenç Bernades ha publicat Estampes de l'Uruguay, assaig sobre el turisme polític.

No es tracta de cap llibre sobre el 6 d'octubre, sinó sobre el 7 d'octubre.

Originalitat que cuitem a remenar al nostre company Bernades, autor del llibre, i a Ventura Gassol, autor del pròleg.

Hom s'ha estranyat que en Bernades encarregués la tasca de prologar el seu llibre a en Ventura Gassol i no pas al davantier Fernández del F. C. Barcelona.

Qui millor que un uruguaià per a prologar un llibre descriptiu de l'Uruguai?...

L'escriptor Ramon Esquerra encara no ha publicat cap llibre polític.

Deu tenir por que li processin el cognom.

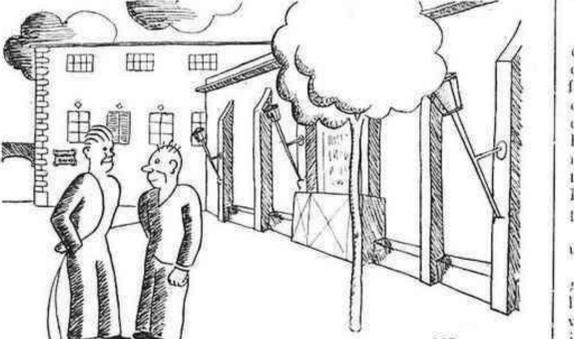
Hem rebut un exemplar del llibre humorístic "Barcelona-Hollywood", de Valentí Castany. Contràriament al que certs radioients sospitaven, el pròleg no és de l'Alady.

Tenim al davant el número 1 dels Quaders de poesia, i com que la seva aparició assenyala una fita i ve a emplenar un buit que es deixava sentir i tot allò altre que es diu en aquests casos, ens hem cregut obligats de demanar-ne el parer a tots els més destacats poetes del moment actual. Here ací unes quantes de les respostes rebudes:

Agustí Esclasons: Què volem que us digui? Tot són sistemes...

Carles Sindreu: Quaders de poesia tenen la llavor i el ritme elegant de la modernitat més viva. M'arriscaria a creure que el joier Sunyer, aquests quaders exquisits, els ha muntat a l'aire.

Josep M. de Sagarra: Quaders de poesia té tot l'aire enxarolat d'una col·legiala sucre candi amb les llimonces dels pits una mica

AL CARRER DEL BISBE

—Qui és aquest Garriga Bachs?

—Deu ésser algun màrtir de la Independència.

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit
grans partits a quinielas
pels asos de la pala.

Aquest homenatge a Lope de Vega només ha costat sis mil pessetes a l'Ajuntament de Barcelona. Ho trobem un preu molt enraonat.

fetes a l'esgarrapada i a la corrossiva joia eufòrica dels autèntics "estripa-quesos"...

Josep M. López-Picó: Absent en el combat, pellusco la volanders encantada que infiltren com una seborosa benestança aquests Quaders de poesia.

D'un poema de Tomàs Garcés, publicat en el primer número dels Quaders de poesia: El murmur del teu raig a l'orella s'adormia.

Una vegada més repetim que en aquesta secció parlarem de tots els llibres que se'n envien.

Del 19 de juny (Horari d'estiu)

14'00. — Servei meteorològic de la Catalunya autònoma.

14'30. — Ràdio - beneficència. (Repartiment de places d'obridor de portes del Metro.)

15'05. — Curs sobre política nacional, a càrrec de Ramper.

15'25. — Emissió dedicada als catalans absents: Retransmissió dels funerals que se celebraran a la catedral de Les Corts en memòria del F. C. Barcelona.

15'30. — La Divina Comèdia. Comèdia en tres actes, pel comediógraf Josep M. de Sagarra.

17'00. — Vida i miracles de la "Faraona". Estudi crític pel cronista de music-hall Sebastià Gasch.

17'20. — Ignasi Agustí recitarà una col·lecció de poesies aplegades sota el títol de Quan jo era petit.

17'35. — Concert d'acordeó, per Màrius Aguilar.

17'50. — Xistos vuitcentistes, per Joaquim Montero.

18'00. — Recital de música de jazz, per l'"ADLAN Orchestra", la qual estarà integrada pels següents mestres:

J. V. Foix, piano. C. Sindreu, saxofon. J. Prats, violí.

I altres músics del G. A. T. P. A. C.

18'40. — Anuncis de sastreria. 18'45. — Anuncis de camiseria. 18'50. — Anuncis de cotilleria. 18'55. — El secret d'aprimar-se, per Aurea de Sarra (sense garantia).

19. — Himne d'El BE NEGRE (absoluta garantia).

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

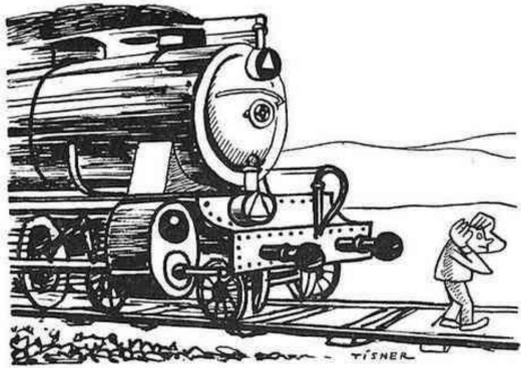
PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT

EL SENYOR DUR D'OIDA

—Em xiula l'orella esquerra... algú deu malparlar de mi.

L'èxit dels vestits de bany model "Be Negre"

Juntament amb la repressió de la immoralitat a les platges, trobem que el senyor Pich i Pon hauria d'iniciar una acció recompensadora de la moralitat, amb premis en metàl·lic que tinguessin correspondència amb les multes imposades.

Per veure, segurament, si decideix les nostres primeres autoritats a emprendre aquest camí, la revista "Acció Catòlica Femenina" inclou en els seus exemplars un full amb figurins de diverses cases amb una marcada tendència a imitar els models que publicàvem nosaltres fa uns setmanes, i acompanyat de la següent nota:

La Acció Catòlica Femenina, al publicar esta hoja, recomanda als vestits que tienen manga y llegan hasta la rodilla: y tolera los restantes cuyos modelos y direcciones de las casas comerciales inserta.

No obstante, hace constar que en la playa deben cubrirse siempre con albornoz.

Per la nostra part, podem dir que són ja algunes les cases que al més sever dels seus models li han posat el nom de "Model Laburu".

No hem vist encara els figurins masculins, però tenim notícia que tots ells van amb barret fort i coll d'aletes.

El gestor del partit federal. — Anen errat de mig a mig. Tenim a la vostra disposició les galeries censurades que es refereixen a aquest senyor.

P. P. P. — No ho hem llegit, però és tan llarg, que no pot ésser bo.

Xilaco. — Un altre dia, germà.

Lola. — No hi ha res a fer.

J. N. — De tan infeliç no arriba a fer gràcia.

Ramon. — És més difícil escriure ara El Be que traduir La Divina Comèdia.

Xim-Pan. — La gran premsa té aquestes coses.

Vicacq. — La idea és bona. Escurça, pot servir.

Marsal. — Ha perdut actualitat. A més, l'han dit dos cops per ràdio...

Pastor. — Bon programa, llamp de Déu!

Roca. — Això va per llarg.

Al pintor Juli Borrell li diuen el Tintoretto, perquè es tenyeix la barba.

Està vist que al nostre país, bon joier és sinònim de bon pintor o, si més no, d'artista afinat.

Ara mateix, un dels valors que més s'ha destacat en l'Exposició de Primavera ha estat el terrassenc Emili Armengol.

El marista Alexandre de Cabanyes baixa cada matí de Vilanova per anar a pintar al port de la nostra ciutat.

L'Exposició de clausura de temporada de la Sala Parés, realment mereix ésser consignada com a un veritable esdeveniment.

En Serra segueix enamorat de les palmeres de Pedralbes.

En aquesta exposició de la Sala Parés hi ha portat el corresponent paisatge de Pedralbes, en el qual, naturalment, no hi falta pas el palmerar.

Quanc se'n vagi a estinejar a Sant Quirze de Safaja, les enyorarà i els haurà d'enviar postals des de l'Hotel.

Conversa pescada al vol davant les teles actualment exposades a la Sala Parés:

—M'estranya que aquesta exposició no l'hagi presentada El Matí.

—No sé per què ho dius.

—Sí, home; tractant-se de pintors de clausura...

Sábado de gloria, el crític laic— encara que el pseudònim faci dubtar-ne— i artístic d'El Diluvio, parlant del Saló de Primavera, escrivia dijous passat:

Actualmente se desorienta a la opinión, y ya veremos cómo más adelante, escudándose en principios de "vanguardia", utilizando procedimientos de "publicidad" y valiéndose de propagandas más o menos "gráficas" al uso del "día, de la noche o del instante", se ha tratado de entronizar la incoherencia artística con idearios y "noticieros" de carácter "universal", pero que no ven más allá de la sombra del campañero, repartiendo monedas a ciudadanos que podrían recibir provechosas lecciones de los más torpe alumnos de las clases nocturnas de arrabal.

El més bo d'això és que aquest desorientador article vol assumir les funcions d'orientador de la opinió.

Pobreta opinió! Només li falta aquesta.

Sala Parés EXPOSICIÓN DE PINTURA Y ESCULTURA

Capmany - Domingo - Elias Humbert - Llimona - Pruna Serra - Sisquella - Togores E. Maragall - J. Viladomat

NOTICIES DE TOT EL MÓN

Londres. — Entre caiguda i caiguda de cavall, el príncep de Galles ha fet un discurs dient que els alemanys, i particularment els alemanys, li eren molt simpàtics.

Ginebra. — La Conferència Internacional del Treball ha acordat establir la setmana de les 40 hores.

Roma. — Ha quedat desmentit el rumor que el Negus havia estat objecte d'un atemptat.

Washington. — Itàlia, França, Polònia, Romania i Anglaterra han anunciat que no pagaran els deutes de guerra.

París. — El desert de Sahara està de pega. En pocs dies hi han deixat la pell quatre funcionaris francesos que anaven en avió, una expedició sencera que tingué panxa en l'autòmbil, 60 camells i 12 portadors, que formaven part d'una caravana, etc., etc.

LA PAU AL CHACO

—I què en farem, ara, dels pobres soldats sense feina?

tit per encabir-hi tants cadàvers, i fins i tot comença de desprendre una olor més aviat desagradable.

Sembla que el Govern francès pensa construir-hi un cementiri.

Addis Abeba. — A Abissínia estan molt indignats perquè han descobert que a casa seva s'hi feia contraban d'armes.

Parà. — Sense notícies de l'aviador Pombo.

Berlín. — Ha causat general estranyesa que Hitler rebés en el seu domicili particular l'agitador Habicht.

Washington. — S'anuncia per a molt aviat un moviment parat. Els Estats Units seran testimonis d'una mobilització de joves parats, amb propòsits pacífics.

Washington. — Per culpa de la N. R. A., Roosevelt està en una posició delicada.

Roma. — El Duce continua la Volta a Itàlia. Les últimes etapes, amb les corresponents afluències, han estat a Ostia, Orizo, Laer, Ténio, Sassari, Palau i Maddalena.

Ormon (Florida). — Rockefeller ha experimentat una notable millora en el seu estat de salut.

Roma. — Han estat sorpresos una colla de diaris anglesos jugant als prohibits.

Pequín. — Després de l'últim atum japonès, els xinesos han fet el que el Japó ha volgut, i aquests estan indignats, perquè haurien volgut que la Xina hagués fet quelcom que ells no haguessin volgut.

Wittemberg (Alemanya). — Pocs dies després d'haver-se rebut aquí la notícia de l'explosió en el local de "Falange Espanyola", les fàbriques de Rheindorf volgueren correspondre amb una altra explosió, però "de debò".

Mèxic. — El Govern està en crisi. El president Cárdenas pensa donar una cartera a l'Emiliano Iglésias.

Berlín. — A Alemanya no deixen ensenyar l'esperanto.

Teheran (Iran). — En lloc de turbants, s'ha posat de moda portar barrets tous.

Los Angeles. — Vincent Marco, defensor d'Hauptmann ha dit que desenterraria proves que demostrarien la innocència del seu defensor.

—A mi m'agrada que les dides siguin valentes. —Sí, que donguin el pit.

orelles esgarrriades

LA PREMSA FUNERARIA

De Las Noticias de dissabte, en la ressenya de la inauguració oficial del monument a Rossinyol:

El citado monumento, obra del que en vida fué compañero de Ruíz, el célebre escultor Enrique Clarasó...

EL SECRET

De La Publicidad del dia 8, en l'anunci dels partits del campionat de futbol:

A València: Llevant-Barceloneta.

A QUI LA PALMA?

La setmana passada publicàvem una ovela de Ya, de Madrid. Avui donem la següent d'El Matí, de Barcelona:

Indianòpolis, 30. — Durant la carrera del Gran Premi Automòbil, el corredor Weltherly, de Cincinnati, s'ha estavellat contra una paret en fer un viratge tancat.

Tractant-se d'El Matí, aquest cadàver que l'acompanyava devia anar prèviament extremaunciat.

CONTEMPORANIS

El Diluvio publicava el següent títol:

El tricentenario de Lope de Vega y Aurea de Sarra.

PRECISIO

A la Revista Femenina que projectava al Fantàsia la setmana passada, apareixia el següent títol:

La señora Roosevelt visita personalmente una mina.

Més Història d'Espanya...

ligereza y soltura de los cuerpos extraordinaria; dados a las religiones falsas y culto de los dioses; aborrecedores del estudio de las ciencias, bien que de grandes ingenios. Lo cual, transferidos en otras provincias, mostraron bastantemente que ni en la claridad de entendimiento, ni en excelencia de memoria, ni aun en la elocuencia y hermosura de las palabras daban ventaja a ninguna otra nación.

En la guerra fueron más valientes contra los enemigos que astutos y sagaces; el arreo de que usaban, simple y grosero; el mantenimiento más en cantidad que exquirido ni regulado; bebían de ordinario agua, vino muy poco; contra los malhechores eran rigurosos, con los extranjeros benignos y amorosos.

Esto fué antiguamente, porque en este tiempo mucho se han acrecentado así los vicios como las virtudes. Los estudios de la sabiduría florecen cuantto en cualquiera parte del mundo; en ninguna provincia hay mayores ni más ciertos premios para la virtud; en ninguna nación tiene la carrera más abierta y patente el valor y doctrina para adelantarse. Descáse el ornato de las letras humanas, a tal empero que sea sin daño de las otras ciencias.

Son muy amigos los españoles de justicia: los magistrados armados de leyes y autoridad, tienen trabados los más altos con los bajos, y con éstos los medianos con cierta igualdad y justicia, por cuya industria se han quitado los robos y saltadores, y se guardan todos de matar o hacer agravio; porque a ninguno es permitido quebrantar las sagradas leyes, o agraviar a cualquiera del pueblo, por bajo que sea.

En lo que más se señalan, es en la constancia de la religión y creencia antigua; con tanta mayor gloria, que en las naciones comarcanas en el mismo tiempo todos los ritos y ceremonias se alteran con opiniones nuevas y extravagantes. Dentro de España florece el consejo, fuera las armas; seogadas las guerras domésticas y echados los moros de España, san peregrinado por grande parte del mundo con fortaleza increíble.

P. MARIANA. — Historia de España.

LECTURA 21

LA PAZ

Las armas tienen por objeto y fin la paz, que es el mayor bien que los hombres pueden desear en esta vida; y así las primeras nuevas que tuvo el mundo y tuvieron los hombres fueron las que vieron los ángeles la noche que fué nuestro día, cuando cantaron en los aires: "Gloria a Dios en las alturas y paz a los hombres de buena voluntad"; y la salutación que el mejor maestro de la tierra y del cielo enseñó a sus allegados y fa-

Aquest núm. d'El Be Negre ha passat per la censura